

ABONAMENTUL.

Un an 80 cor. (60 lei)

1/2 an 40 „ (30 lei)

1/4 an 20 „ (15 lei)

Olună 7 „ (5 lei)

Un nr. 50 fil. (25 bani)

Unirea

INSERTIUNI.

Un șir garmond:
odată C. 1:50 a doua
și a treia oară C. 1:20Manuscrite sunt a se
trimite la Redacția
„UNIRII“ Blaj.

Ziar național — apare în fiecare zi de lucru.

Mitropolitul

Vasile, în cuvântul ce l-a rostit la deschiderea sinodului arhidiecezan, a sulevat, spre mângâierea tuturor, chestiunea orfanilor.

A declarat, între aplauzele părinților sinodali, că orfelinatul existent, va lua proporții mai mari la toamnă, și că tot atunci se va deschide la Blaj, și orfelinatul pentru orfanii preoților.

E o zală nouă, în opera de caritate și înaltă jertfă a Blajului.

Se știe cum mișcarea pentru întemeierea orfelinatului din Blaj, s'a pornit în coloanele »Unirii« de o mână de oameni entuziaști, în frunte cu actualul părinte vicariu. Se știe, că mișcarea a fost primită la început cu neîncredere, ba chiar cu ostilitate din partea unora, cari opinau să se ridice un singur orfelinat, la Sibiu.

Dar toate aceste piedeci ale începutului au fost spulberate, prin credința în izbândă și zelul celor-ce au desfășurat steagul alb al dragostii creștinești.

Azi orfelinatul din Blaj ocrotește peste cincizeci orfani; la toamnă va ocroti și mai mulți.

Lumea începe să-și dea seama, că această instituție întrece orice stipendiu și orice fundațiune de caritate de până aci.

Alături de orfanii răboiului se vor împărtăși de acest ajutor și orfanii preoților, ai învățătorilor și alții, în noul orfelinat, ce ce va deschide la toamnă.

Să nu mai fie deci nici un șovăitor în rândurile noastre!

Să se deschidă toate visiteriile dragostii creștinești și

toată lumea să-și dea tributul ei de jertfă pentru acest sfânt altar.

Contribuțiile să pornească iar, în proporții îndoite, și lumea ce și-a adunat averi în decursul răboiului, să arunce din prisosul ei obolul ei de caritate, pentru creșterea odraslelor plâpânde, cari până ieri-alaltăieri au fost copiii nimănu.

Al.

Bucuria celor mântuiți.

Primit la redacție următoarea telegramă:

— *Episcopul Dr Demetriu Radu în vizitația canonică întreprinsă spre a publică decretul papal pentru readucerea celor 46 parohii reîncorporate dela Hajdudorogh la dieceza românească de Oradea-mare, pretutindeni în sate și în orașe este primit cu cea mai mare însufleșire, fiind de față autoritățile civile și militare române.*

*

Apelul Ligei. În cursurile istoriei sale, neamul românesc a urmărit închegarea unității sale naționale, pentru ea, prin aceasta unitate, el să-și împlinească marea sa menire de a fi un factor în propășirea culturii omenești. Iată cecece a înțeles Liga pentru unitatea culturală a tuturor Românilor atunci când la 24 Ianuarie 1891 și-a luat ființă în partea liberă a României. Iată cecece înțelege mai ales astăzi, când Dumnezeu ne-a ajutat ca, prin jertfele făcute de cei mai buni fii ai Țării noastre, să ne vedem înfăptuit visul nostru de veacuri: libertatea și a celorlalte părți din pământul românesc.

Astfel, Liga pentru unitatea culturală a tuturor Românilor intră astăzi într'o

vieată mai spornică decât în trecut. Ca atare, ea face un apel mai calduros ca oricând, către toți Românii, pentru a se înscrie în Ligă, pentru ca cu toții să contribuim la desăvârșirea unității noastre sufletești prin care neamul românesc este chemat să fie un factor esențial în propășirea culturii generale a omenirii. În aceste mari zile trebuie să ne ridicăm cât mai sus deasupra noastră înși-ne. Să ne desprindem deci de egoismul zilelor obicinuite și să ne strângem cu toții la olaltă într'unul și acelaș suflet. Să alcătuim o putere de purificare, înălțare toți ceice simțim în noi durerile trecute și năzuințele viitoare ale neamului românesc.

Președinte, N. Iorga.

Secretar general,

Marin Ștefănescu.

Valoarea

coroanei scade pe zi ce merge și, în multiplele complicații ale vremilor noi, această rapidă scădere a valutei, ia proporțiile unei probleme din ce în ce mai îngrijorătoare.

Va simți-o lumea întreagă, dar va simți-o mai ales acea clasă socială, asupra căreia s'au descărcat toate nenorocirile răboiului: funcționăria.

Ei n'au avut nici artiicii de industrie și comerț, pe cari să-i ascundă până la sosirea momentului oportun; nici produsele agricole, pe cari să le desfacă, pe sub mână, cu prețuri fabuloase.

Ei au avut numai lefurile lor, urcate ce e drept cu diferite ajutoare de războiu, dar vai, toate aceste ajutoare, erau prea puțin proporționate, cu scumpetea, ce se urca în mod înspăimântător.

Acum mai intervine un nou mijloc de scumpire: disproporția de una sută procente dintre coroane și lei.

*

Gândul acesta ne-a venit în minte, când am citit noua ordonanță a resortului de Culte, în care se spune, că profesorii din țară vor avea leafa în lei, și dacă vor fi aplicați în Ardeal, iar profesoria de aici, va avea leafa tot în coroane.

Fie-ne permis să spunem, că acest ordin este adânc jienitor pentru profesoria noastră de aici, și ar da prilej la nemulțumiri generale.

Profesorimei din țară li compete, fără îndoială, leafa ce a avut-o acasă, ori-unde și-ar face serviciul.

Dar cum își închipuie cineva, situația celor de aici, cari îndeplinind aceeaș slujbă, având aceeaș calificare, vor primi numai jumătate din leafa ce o au tovarășii lor de muncă.

E o nedreptate fâțișă.

Puțin împoartă că eei dintâiu sunt plătiți dela București, iar cei de al doilea din partea Consiliului Dirigent; diferența e prea de tot mare și credem, că nu e interesul instrucției, să se evedențieze astfel de „diferențe“, cu urmări incalculabile.

Să se revină asupra acestui ordin, și profesoria de aici — care a suferit destulă miserie în trecut — să fie retribuită, ca și aceea din regat, primind și ea aceeaș leafă, în lei.

Noi așa ne aducem aminte, că dl ministru al instrucției a și promis acest lucru, cu ocazia congresului profesoral ce s'a ținut, în iarnă, la Sibiu!

Ungurii se retrag din Ceho-Slavonia. Ultimatul antantei a avut efect: trupele ungurești au început retragerea din teritoriile revendicate de Ceho-Slovaci.

*

Clemenceau ne este binevoitor. Clemenceau a făgăduit delegatului italian la conferința de pace, că va sprigini din toate puterile sale aspirațiunile juste ale Românilor în chestia Banatului.

Dascălilor mei. . .

*Lăsați-mă să-mi plec cucernic fruntea
Și răcorindu-mi tâmpla zvăcnitoare
Tremurător să vă închin un picur
Din plinul inimii mulțumitoare;
Respectu-mi se îngână cu sfială,
Iar umilita-mi inimă se 'nchină
In fața voastră, marilor apostoli!
Candele purtătoare de lumină.*

*Voi preoți la altarele credinții
Și dascăli buni în strana deșteptării,
Depus-ați voi în abuciumatu-mi suflet
Intreg cristalul picurilor mării
Și datumi-ați să văd trecutu 'n neguri,
Iar viitoru 'n sările curate. . .
In voi, să văd măreața catedrală
A visurilor noastre întrupate.*

*Când hoardele sălbatecului Arpad
In neagra noapte a silelor trecute
Se încercau să ne răpească limba,
In voi trăiau tribunii dela munte,
Iar glasul vostru, uriașul tulnic
De și gemea în lanțul nedreptății;
In taina nopții sufletele voastre
Se întruneau pe Câmpul Libertății.*

*Iar în adâncul inimilor voastre
Ca 'ntr'un adânc de mare 'nviforată
Se abuciuma furtuna răzbundrii;
Și cu speranța 'n ziua de răsplată
In sufletele voastre 'nvăpăiate
De cea mai sfântă flacără-a credinții,
De mult luase 'ntruchipare visul
Ce l-au visat strămoșii și părinții.*

*În voi trădește 'ntreg trecutul mare
Cu toate ale lui figuri mărețe,
In voi trădește Șincai Cronicarul
Și Maior cel cu cugete 'ndrăznețe;
In voi trădesc eroii și martirii
Din durerosul veac al suferinții,
In voi nădejdea zilelor de mână
Aprins-a sfânta candelă-a credinții.*

*O! Dați-mi voe voi măestrii dascăli
Un strop să rup din sufletu-mi ce arde
Scaldându-se aprins în vâlvătaia
Recunoștinții celei mai curate
Să vi-l închin! Iar glasu-mi să se 'nalțe
Și să străbată nesfârșita sare,
Să știe toți: — Când dascăli are Blajul;
Apostoli are România Mare!*

N. L. Ioanăș.

Extras din ordonanța Nr. 21 și 25 (modificată).

1. Vor fi considerați ca infractori;

a) Acei cari fără rea credință prin localuri publice gări, trenuri, pe străzi, etc., vor comunica, coșporta, co-

mentă în orice chip, știri fic adevărate, fie imaginare, sau păreri relative la operațiunile de războiu, situația și dislocarea trupelor, dispozițiunile autorităților militare, sau orice chestiune privitoare la armata română.

2. Această infracțiune se va judeca și condamna de pretori în prima și ultima

Decretul papal,

care pune sub ocârmuirea episcopului de Oradea mare parohiile rupte din această dieceză la înființarea Hajdudorogului, Ilustritatea Sa Dr. Demetriu Radu îl publică într'un circular însuflețit, din care reținem următoarele:

În anul 1912 Dieceza greco-catolică românească de Oradea mare a avut nespusa durere de a vedea rupte dela sinul său spre a fi adnexate la noua dieceză de Hajdudorogh, a patra parte din parohiile sale, la număr 44. S'a întâmplat aceasta în contra voinții noastre, sub presiunea politice de pe atunci. Cu cât a fost mai mare apăsarea, pe atât a fost mai tare alipirea noastră de acelaș scump tesaur al limbei și tradițiunilor noastre și mai neadurmită privegherea întru apărarea lui. De droaptă și întru toate de îndreptățită fiind, precum și era, apărarea noastră, noi, arhieriei, cler și popor, în fel și fel de chip ne-am străduit spre schimbarea lucrului făcut asupra noastră fără de noi și în contra voinței noastre. Și am avut, — ca să nu înșirăm mai multe din câte istoria bisericeii noastre la timpul său le va înșira, — în mijlocul amărăciunilor nespuse mângăiere de a primi dela Sfântul Scaun Apostolic neperitorial cuvânt, prin care s'a pronunțat necesitatea de a se face în sens favorabil noua revisiunea Bullei pentru înființarea diecezei de Hajdudorogh. A fost acesta primul paș spre biruința noastră.

Întru aceea a venit războiul cel mare peste noi. Mulțimea greutăților și a năcazurilor împreunate cu un asemenea războiu și ca și carele lumea nu a mai văzut, suferințele de tot felul precum și durerosul belșug de lacrimi ce l'a pornit din ochii nostri, ne-au silit să lăsăm la odichină lupta destășurată pentru ducerea a îndeplinire a plănutei revisiunii.

Induratu-s'au însă Bunul Dumnezeu a întoarce peste tot spre mai bine soartea neamului românesc și încă așa cum noi abia am putut visa și aștepta. Lume nouă ni-s'a arătat și soarele dreptății peste noi răsărind

instantă, cu închisoare până la un an și cu amendă până la 2000 Lei.

Când faptele de mai sus se vor fi săvârșit în scopul de a spiona, sau trada, se aplică pedepsele prevăzute de legile penale în vigoare în timp de războiu.

cu mărire și-a întins razele sale peste noi. La lumina revărsată cu atâtă strălucire peste noi, era cu neputință ca să nu se arete întru toată puterea și măreția sa și dorința viuă și nestrămutată a Românilor de a se vedea scoși de sub stăpânirea Hajdudoroghului. Părtaș al acestei dorințe, luptător smerit, cum am fost al acestei cauze, după noul glas de strigare al vremii, n'am întârziat a face, împreună cu episcopatul nostru mai de aproape interesat, pașii de lipsă pentru vindecarea dureroasei răni deschise de pe trupul bisericeii și din inimile noastre. Preafericitul nostru Părinte Papa Benedict XV, dela carele singur așteptam mângăierea, s'a și îndurat a ne întinde acest leac vindecător prin Decretul de următorul cuprins: (Urmează textul).

In chestia Banatului.

— Adunarea națională din Gherla —

În 20 Iunie la orele 10 s'a ținut în Gherla »Piața Unirei« o grandioasă adunare națională de protest pentru Banat. Adunarea a fost condusă de P. S. S. Dr. Iuliu Hossu episcopul Gherlei, și de Dl Dr. Teodor Mihalyi prefectul județului Solnoc-Do-boca. Au fost de față întreg Capitlul Diecezan. Subprefectul G. Sorban, primarul orașului Gherla Victor Micșă, primpretorele Vasiliu Gheție, corpul profesoral dela teologie, și școlile normale, apoi meseriașii Români precum și mult popor din Gherla și jur în număr de peste 10,000. P. S. S. Episcopul Gherlei deschide Adunarea cu o cuvântare însuflețită! A spus între altele:

Numai câteva zile au trecut decând au petrecut în mijlocul nostru Regele și Regina: (pop. Să Trăiască, urale nesfârșite!) cari au nebăgat în seamă ostenele și primejdiile, ca să vină la noi să-si vadă fii. Crăiasa noastră adevărat Inger păzitor dupăce mai înainte a fost la Paris, acum să gată să meargă în Bucovina și Basarabia. Noi iam văzut și ne-am bucurat. Pentru noi a sosit ziua învierii. Simțim cu toții că trăim în România-Mare. Binecuvântăm suferințele părinților noștri și lăudăm pe Atotputernicul, care ne-a învrednicit de acestea zile, când fiecare se poate lăuda cu numele de român, și că-i de obârșie românească. — Voi cu toții pe căși vă văd astăzi în »Piața Unirei« a-ți gustat din păharul suferințelor unei asupririi streine, deci veți putea pricepe ce este aceea că încă și astăzi sunt în părțile mărginașe frați de ai noștri cari gem sub jug

străin. Acestia sunt frații noștri din Bănat. În adunarea de astăzi de aceia neam adunat ca să spunem cuvântul pentru frații noștri din robie, să spunem că vrem Bănatul întreg și neștirbit, glasul nostru va străbate până la Sfatul de pace, acolo trebuie să vină samă de dorințele noastre. Stăpâniți de aceste simțăminte și cu deplină încredere în cauza noastră dreaptă deschid Adunarea.

La cuvântul apoi prefectul Teodor Mihalyi, care zice între altele:

Noi nu vrem să facem strâmbătate nimănui, nici nu poftim mila nimănui, fără vrem dreptate. Și după dreptate întreg Bănatul este al nostru (Așa este). Și vom ști să ni-l câștigăm și să-l scoatem din robie.

Părintele canonic Dr. Octavian Domide care desbate în merit chestia Bănatului, arată dreptul istoric, și dreptul juridic al românilor asupra Bănatului. Aprinde inimile poporului. Arată suferințele neamului Românesc în decursul veacurilor, relapspeștează în mintea ascultătorilor alipirea provinciilor Basarabiei, Bucovinei și Transilvaniei la România.

Pe baza jertfelor mari pretinde Bănatul întreg, că numai așa ne putem apăra țara de pismași. Vrem graniță Dunărea, Tisa și Nistrul.

— Poporul Român din Gherla și din împrejurime, în adunarea națională ținută la 20 Iunie 1919 în Piața Unirei din Gherla, sub impresiunea vestilor, că ar fi cu putință să se încerce a ni-să sfășia Bănatul, nesocotindu-se jertfele fără margini aduse din partea Țării mame, la dorința Marilor aliați, nesocotindu-se unitatea noastră istorică geografică și economică pecetluită în luptele noastre de veacuri împotriva oprimatorilor și cimentată cu scump sângele fraților noștri și solemn recunoscută prin tratatul 1916, încheiat cu marile puteri Apusene civilizate, cari luptau în numele dreptății și împotriva politicii infame, cari tratate internaționale le declarase de petece de hârtie, — conștiu de jertfele aduse întru recunoașterea drepturilor sale neprescriptibile și a revendicărilor sale integrale, cu un suflet și cu un glas cere respectarea sfinteniei tratatului din 1916 și în consecințe Bănatul întreg și nedespărțit.

Depune la picioarele Maiestății Sale preagloriosului nostru Rege Ferdinand I. Domnului tuturor Românilor omagiu de credință neclătită de alipire neștirbită și de dragoste neștirbită către întreaga casa Domnitoare și îl roagă să susțină pretenziunile integrale dacă este de lipsă până la cele din urmă consecințe, desrobind prin oastea glorioasă și învingătoare

Bănatul întreg, gata fiind întreg poporul a-se jertfi până la cel din urmă pentru frați.

Roagă guvernul Român din București și Consiliul Dirigent român din Sibiu să aducă această hotărâre la cunoștința preagloriosului Rege Ferdinand I. și delegaților noștri dela Paris spre a-se comunica Conferenței de pace, ca hotărâre neștirbită a sufletului acestui popor.

Pe carea poporul prin vii aclamații o declară de hotărâre a adunării naționale.

De încheiere, Păr. Dr. Dumitru Manu prof. de teologie după ce arată, că serbarea de acum e

serbare de jale, căci o fi că scumpă a României mame e încă în cătușe, spune poporului, că pe drapelul treicolor să tragă vâlul de jale și să nu-l iee de acolo până nu va fi eliberat și Bănatul întreg, dacă e trebuință cu arma. Praznicul neamului Românesc nu poate fi deplin câtă vreme știm, că o parte de a lui e încă în robie. Mulțumește poporului, că la strigătul de chemare al comitetului aranjator a alergat cu drag, lăsându-și lucrul. Mulțumește în numele Bănatului încă robii conducătorilor adunării de astăzi!

Gândurile unui om ce hoinărește prin văi și păduri.

Mă aflam în vara anului 1918 la băile din Bazna, să-mi curez un reumatism ce mă chinuia de luni de zile. Teama de a nu lăsa boala să se învechiească m'a făcut să părăsesc cuibul plăcut, odăița de studiu din castelul prințului Apafy, acum reședința mitropolitului român unit, și să cerc alinare în unda apelor făcătoare de minuni.

Nu m'am înșelat în așteptările mele. De boala chinuitoare am scăpat, cred, deplin, recreându-mi trupul istovit de muncă. Dar' în același timp am profitat sufletește, cetind cu băgare de seamă din înțeleapta carte a Naturii, cum mi-e obiceiul de câte ori am fericirea să pot ieși la larg și să petrec neconturbat în raiul lui Dumnezeu. În Bazna putut-am face această lectură sănătoasă fiind acel cuibușor ocultat de jur împrejur de păduri frumoase, de culmi și văi ce-ți desfășoară privirile prin rodnicia lor.

Ceice vor să mă însotească în micile mele excursii, și-n gândurile ce-au încolțit în mintea mea, când străbăteam în lung și lat căile și cărările câmpurilor și a pădurilor umbroase din Bazna, vor găsi, poate, că nu e lucru superfluu a face din când în când câte o preumblare prin grădina lui Dumnezeu. Și mai presus de toate, că nu e nevoie să mergi departe pentru a constata sau experia lucrurile pe cari le-am experiat eu, ci e destul să ieși numai nițel din casă și să dai la tot pasul de astfel de minuni. Ochi înțelegători trebuie să se udească.

Era o zi din cale afară frumoasă. După zile de ploaie urmaseră câteva zile calde. Soarele poleia firea cu razele sale de aur, și adia de cătră pădure, un aer parfumat ce te invita să părăsești camera strâmtă a

vilei ce ne servia de adăpost. Il las deci pe părintele protopop Bărbat, soțul meu de suferințe, să se odihnească, și eu mă duc cu zor în pădurile ce acoper dealul, care desparte Bazna de Mediaș. Ce răcoare dulce mă cuprinde în împărăția stejarului și a carpenișului!... Imi încetinesc pașii, să pot gusta în tihnă aerul îmbalsamat, și să-mi pot paște privirile în frumusețile ce mi-se desfășoară la tot pasul pe dinaintea ochilor. Nici nu știu la ce să mă opresc, ce să admir. Ici o insectă ce-mi sbârâie pe la urechi, colo o pasere ce fluieră, ici un câmp de flori galbene sau roșii, ce se leagănă în vânt, colo bureți feliuriți și muschiu verde, ici un grup de stejari seculari înelați, colo feliurite familii de arbuști reamintindu-mi cunoștințe vagi din studiul Zoologiei și al Botanicii învățate în Reghinul săsesc și Blaj, studiu cu care îmi place să mă îndelneticesc și-n ziua de astăzi, când îmi îngăduie ocupațiile. Dar fiindcă sunt încumjurat de pădure și mă aflu în mijlocul împărăției zeiței Flora, soția bălae și încântătoare a Zefirului, prea firesc, oa gândurile mele să se oprească în împărăția aceasta a cărei reprezentanți răsar la tot pasul pe dinaintea ochilor mei.

Ce mulțime variată, aproape infinită, trece pe dinaintea-mi! Ce tablou fermecător se prezintă ochilor uimiți și fascinați. Datu-mi-am eu seamă vreodată de aceasta? Cuprins-am vreodată într'un singur cadru tot ceea ce este complex, variat și feliurit în regnul Florei? Mărturisesc, că nu. Ceea ce n'am făcut în trecut, iată, că mi-se imbie prilej să fac acuma.

Să mă mărginesc la ceva ce s'ar părea banal și comun. Că te odată se ascunde chiar sub

înfățișarea cea mai comună un lucru de mare preț. Dumnezeu e mare în toate lucrurile sale.

Uită-te așadar la variația formelor din jurul tău. Aci vezi arbori, aci arborasi, aci arbuști, aci sarmentși, aci vezi tulpine aeriene ierboase, aci tulpine carnoase, aci lemnoase. Vezi tulpine ridicate, altele târătoare, altele acățătoare, altele învârtitoare sau volubile. Aceleași tulpine iarăși, unele sunt simple, altele ramificate; și acestea cu tulpini secundare, terțiare, ova-ternare. (Va urma).

Mislunea unversitară franceză, care a cercetat Bucureștii și anumite localități dela noi, a fost urmărită cu multă atenție de opinia publică din Franța. Manifestațiile călduroase din București și Ardeal au făcut în Paris o bună impresie. Și ele cimentează tot mai mult prietenia franco-română — spune o radiogramă din Lyon.

America pentru Italia.

O știre din Roma spune, că în Camera reprezentanților statului Illinois s'a primit o moțiune, prin care delegații americani la conferența de pace sunt invitați să-și dea toată silința, ca aspirațiunile Italianilor să fie satisfăcute.

Basarabia în discuție.

Deși chiar deputații ruși la Paris au recunoscut, că Basarabia e românească și cauza ei nu mai poate fi discutată, ori care ar fi forma de guvernământ, cu care Rusia ar ieși din războiu, totuș cei patru, în scrisoarea prin care recunosc guvernul admiralului Kolceag redeschid această problemă. Se cere adevărat admiralului să recunoască Conferenței dreptul de a determina soarta părților românești din Basarabia, iar Kolceag supune această hotărâre ratificării Constituantei rusești. — Intreagă lumea românească e consternată. Pasul acesta a celor patru după părerea unanimă a presei — nu va avea alt efect decât să creeze Europei, chiar și aliaților, dificultăți inutile, deoarece Basarabia e a României și va rămânea a României.

Informațiuni.

— **Un blăjan la Aca-**
demie. Din București primim știrea, că în sesiunea generală încheiată de curând, între ceilalți ardeleni a fost ales membru corespondent al Academiei și tinărul istoric blăjan dl. *Dr. Zenovie Păclișanu*. Felicitări!

— **In înțelegere cu Con-**
siliul dirigent s-a hotărât repatrierea supușilor români din străinătate.

Toți ofițerii din fosta armată austro-ungară, cari fac acum serviciul în armata română și au încă lucruri în străinătate le pot aduce acasă.

Spre ușurarea mersului este în înțelesul lor propriu să trimită câte o persoană de încredere cu transportul, care va

pleca la Viena, pentru a aduna și imbarca proprietatea lor.

Toți interesații au să anunțe acest lucru în scris până la 25 Iunie direct la Serviciul organizării. Plecarea trenului de aici se va publica la vreme.

— **Sodă caustică...** Advocatul *Dr. Iuliu Morariu* din Uioara a fost arestat, în legătură cu afacerile sale de sodă caustică. Cercetările în această afacere continuă.

— **Cine știe ceva despre** *Dănilă Popa*, din Lunca (Jud. Târnavei mici), care în 1915 a servit la Reg. de inf. Nr. 50 (Alba-Iulia), Bat. 2. Comp. 5, iar în Oct.—Nov. 1914 a căzut în prinoare rusească, tot ce știe să aducă la cunoștință redacției ziarului nostru. *Maria Popa* (Lunca, p. Hususău).

* **Delegația austriacă** compusă din 13 membri a sosit deja la St. Germain.

— **Morarii din Transil-**
vania și Bucovina sunt rugați să-și trimeată de urgență adresa, împreună cu o însemnare despre puterea de producție a morilor lor la Sindicatul Morarilor din București Palatul Camerei de Comerț. Aceasta în vederea unor aranjamente în folosul tuturor morarilor din țară
(>R. Rom.)

* **România** nu-și va retrage trupele nici nu stă de vorbă cu guvernul bolșevist din Budapesta, — pe care nu vrea să-l recunoască.

* **Guvernul lui Kun Bela** a cerut dela conferența de pace, ca trupele române să se retragă pe granițele noi fixate în consiliul de patru.

* **În Ujvidék** o firmă din Anglia are de gând să edifice o mare fabrică de avioane.

* **Semenof**, hatmanul casacilor a proclamat independența Mongoliei, intitulându-se de mare duce al Mongoliei.

— **Austriecii** cer ca Italia să renunțe la anexarea Tirolului și protestează împotriva noilor granițe din Carintia și Stiria.

— **Din Cluj** vor fi expulzați peste linia de demarcație, toți aceia, cari s'au mutat în oraș pe timpul războiului, precum și aceia cari n'au nici un fel de ocupațiune.

— **Refugiații din Bucovina** și Transilvania aflători pe teritoriul vechiului regat român își pot transporta liber bagajele lor, în reîntoarcerea spre casă. Hotărârea și favorul acesta la adus pentru refugiați consiliul de miniștri.

Rugăm corespondenții ziarului nostru și pe toți cari ne trimit manuscrise spre publicare să scrie numai pe o față a hârtiei.

Prospect.

Sub denumirea „Ardealul“ se înființează o societate pe acțiuni cu un capital de cel puțin 2,000,000 coroane, împărțit în acțiuni nominative de câte 250 coroane acțiunea.

Sediul Societății este în Cluj, cu sucursale în orașele principale din Ardeal și părțile ungurene.

Durata Societății este nelimitată. Scopul societății este a înființa: Institute de arte grafice, Case de editură, Librării, Zineografii, Legătorii, Cartonage, Papetării, comerț de ziaristică, Agenții de informațiuni telegrafice și de publicitate, și Fabrici de hârtie.

Societatea va fi condusă de un comitet de administrație de cel puțin 7 și cel mult 15 membri. Fundatorii își rezervă dreptul să numească pentru primul period de trei ani Consiliul de administrație. De asemenea își rezervă dreptul selecționării subscrierilor ce se ofer. Censorii vor fi aleși de adunarea de constituire.

In adunările generale fiecare acțiune dă dreptul la un vot. Băncile și societățile anonime vor fi reprezentate la adunarea generală printr'un singur plempotențiat.

Acțiunile se pot subscrie în Sibiu: la Banca Centrală pentru industrie și comerț, la „Albina“, la „Lumina“, și la ziarul „Patria“; în Cluj: la Banca „Economul“ și „Vatra“; în Arad: la Banca „Victoria“ în Orăștie la Banca „Ardeleana“; în Brașov: la filiala „Albina“; în Dej: la „Someșana“; în Oradimare: „Bihoreana“.

Termenul până când se primesc subscrierile de acțiuni este de 1 Iulie 1919.

La subscriere se plătește 30% din capitalul scris și câte 20 cor. cheltueli de fondare. de 70% se va achita în două rate și anume la 1 Septembrie 1919 și la 1 Iunie 1920.

Fondatorii garantează solidar pentru sumele vărsate, până la adunarea de constituire, care se va ține cel mai târziu până la 15 Iulie 1919, și care va fixa capitalul social, ținând seamă de subscrierile ce se vor face.

Sibiu, 10 Iunie 1919.

Fundatorii:

Oct. C. Tăslăuanu, directorul general al Societății „Luceafărul“; *Ion I. Lăpedatu*, directorul Băncii generale de asigurare, secretarul general al Resortului de finanțe; *Inginer Victor Blășianu*, directorul general al minelor de cărbuni și fier; *Vasile C. Osvada*, secretarul general al Resortului de agricultură; *Ionel Comșa*, secretarul general al Resortului de comerț; *Ing. Vidrigin*, directorul Băncii centrale pentru industrie și comerț; *Dr. Tiberiu Brediceanu*, dir. de bancă directorul secției artelor frumoasă; *Gavril Precup*, profesor directorul învățământului secundar; *Dr. Ioan Mateiu*, directorul învățământului primar; *Victor Stanciu*, profesor directorul învățământului profesional; *Nicolae Ivan*, asesor consistorial; *Dr. Sextil Pușcariu*, profesor universitar. *Ioan Moța*, preot directorul ziarului „Libertatea“; *Ion Agârbiceanu*, preot directorul ziarului „Patria“; *Dr. Silviu Dragomir*, profesor Șeful Biroului presei; *Dr. Sebastian Bornemisa*, profesor șef redactor al ziarului „Patria“; *Dr. Ioan Lușaș*, protopop secretarul general al Resortului cultelor; *Dr. Onisifor Ghibu*, profesor secretar general al Resortului de instrucție; *Dr. Ilie Dăianu*, protopop; *Dr. Victor Onișor*, avocat secretarul general al Resortului de interne; *Alexandru Ciura*, profesor directorul ziarului „Unirea“; *Aurel P. Bănuș*, director al ziarului „Renașterea Română“; *I. U. Soricu*, profesor șef redactorul ziarului „Renașterea Română“.

MAI NOU.

Violente atacuri respinse la Nistru și Tisa.

Comunicat oficial din 21 Iunie 1919.

Frontul de est: Bande bolșevice au încercat zilnic să treacă Nistrul.

Parte au fost exterminate, iar parte asvârlite înapoi cu pierderi. Zilnic bombardament de artilerie și schimb de focuri de armă pe tot frontul.

Frontul vest: Repetate încercări de trecere ale inamicului peste Tisa la Tisa Roff, Czentes, Tisa Loek, Szolnoc, Tisa Boe, Czibakhaza, Foeldvar și Csongrad au fost respinse.

La 19 Iunie s'au predat trupelor noastre 1 Locotenent-colonel. Comandantul Regimentului 15 Inf. dela Csongrad împreună cu 20 ofițeri, 1 preot și 1 soldat.

Pierderi; Aviatorul locotenent Hurmuzescu și sub.-lt. Bucur au căzut cu aparatul în liniile inamice. Aparatul a fost distrus din cauza căderii iar aviatorii au murit. Inamicul comunică, că au fost înmormântați cu onorurile cuvenite.

Marele Cartier General.

Numărul cenzurat de: AUGUSTIN POPA.

Director: ALEXANDRU CIURA.

Redactor: Ovidiu Hulea.